

Prologus

Quo facto oēs q̄ in insula habebant in-
firmitates accedebant ⁊ curabā. Qui
etiam multis honoribus nos honoraue-
rūt: ⁊ nauigantib; imposuerūt q̄ necessa-
ria erant. Post menses autez tres nauig-
auimus in nauī alexandrina q̄ in insu-
la hyemauerat: cui erat insigne castroz.
Et cū venissemus siraculam māsimus
ibi triduo. Inde circūlegentes ueni-
mus regiū: ⁊ post vnū die flante austro
secūda die uenimus putholos vbi inue-
tis fratrib; rogati sumus manere apud
eos dies septē: ⁊ sic uenimus rhomā. Et
inde cū audissent frēs occurrerūt nobis
vsq; in appisoz ⁊ trib; tabernis. Quos
cū vidisset paul⁹ grās agens deo accepit
fiduciā. Cū autē uenissemus rhomā per-
missum est paulo pmanere sibi met: cuz
custodiēte se milite. post terciū autē die
prouocauit primos iudeoz. Cūq; uenisset
dicebat eis. Ego uiri fratres nihil aduer-
sus plebē facies aut mortē paternū: uin-
ctus ab hierosolymis tradit⁹ sum in ma-
nus romanoz: q̄ cū interrogationē de
me habuissent uoluerūt me dimittere:
eo q̄ nulla esset causa mortis in me. Con-
tradicientib; autē iudeis coactus sum ap-
pellare cesarē: nō q̄si gentē meā hñs ali-
quid accusare. Propter hanc igitur causāz
rogauī uos uidere ⁊ alloqui. Propt̄ spē
em̄ isrl̄ catena hac circūdatus ium. At il-
li dixerūt ad eū: Nos neq; lras accepim⁹
de te a iudea: neq; aduenies aliq; fratru
nūciauit aut locutus est qd̄ de te malū.
Rogamus autē a te audire q̄ sentis. Nā
de secta hac notum est nobis: qz vbiq; ei
p̄radicā. Cū p̄stituisent autē illi die u-
nerūt ad eū in hospiciū plurimi. q̄bz ex-
ponebat testificans regnū dei suadensq;
eis de iesu ex lege moysi ⁊ p̄phetis a ma-
ne vsq; ad x̄p̄sam. Et qdā credebāt his
q̄ dicebant: qdā nō credebant. Cū
q; inuicē nō essent p̄sentientes. discede-
bant dicente paulo vnū verbū. Quia be-
ne sp̄s sanctus locutus est p̄ esayam p̄-
phetā ad p̄res v̄ros dicens. Clade ad po-
pulū istū ⁊ dic. Aure audietis ⁊ nō intel-
ligetis: ⁊ uidentes uidebitis ⁊ nō p̄ficiē-

tis. Incrassatū est em̄ cor ppli hui⁹ ⁊ au-
rib; ḡuiter audierūt ⁊ oculos suos p̄p̄se-
rūt ne forte uideāt oculis ⁊ aurib; audi-
ant: ⁊ corde intelligant: ⁊ p̄uertant ⁊ sa-
nē eos. Notū ḡ sit uobis: qm̄ gerib; mis-
sum est hoc salutare dei: ⁊ ipsi audierūt. Et
cū hec dixisset: exierūt ab eo iudei multā
hñtes inter se q̄sionē. Nam sit autē bien-
nio toto in suo conductu: ⁊ suscipiebat
oēs q̄ ingrediebant ad eū: p̄dicās regnū
dei ⁊ docens q̄ sunt de dño iesu x̄po cum
om̄i fiducia sine p̄hibitione.

Explicit liber actū ap̄loz. Incipit pro-
logus in septē epl̄as canonicas.

En ita est ordo apud gre-
cos q̄ integre sapiūt fideq;
rectā sectant̄ epl̄az septē.
q̄ canonicē nuncupant̄ sic
in latinis codicib; inuenit̄

ut quia petrus est primus in ordine ap̄loz:
prime sint etiam eius epl̄e in ordine ces-
teraz. Sed sicut euangelistas dudū ad
veritatis lineā corexim⁹: ita has p̄prio
ordini deo iuuante reddidimus. Est em̄
prima eaz vna iacobi. due petri. tres io-
hannis. ⁊ iude vna. Que si sicut ab eis
digesse sunt ita qz ab interpretib; fideliter
in latinū uerterentur eloquiū. nec am-
biguitatem legentibus facerent. nec ser-
monū sese uarietas impugnaret: illo p̄ci-
pue loco vbi de v̄nitate trinitatis in pa-
ma iobis epl̄a positū legimus: in q̄ etiaz
ab infidelib; trāslatorib; multū erratur
esse fidei ueritate cōperimus. triū t̄m̄ mō
uocabula. hoc est aque sanguinis ⁊ sp̄s
in ipsa sua editione ponētib; ⁊ p̄ris uer-
big; ac sp̄s testimoniū omittentib; in
quo maxime ⁊ fides catholica rob̄ratur
⁊ patris ⁊ filij ⁊ sp̄s sancti vna diuinitas
substantia cōp̄obaf. In ceteris uo-
epl̄is quantū a nostra alioz distet edū io-
lectoris prudentie derelinquo. Sed tu
uirgo christi eustochiū dū a me impensū
us scripture ueritatem inquiris: meam
quodāmodo senectutem inuidoz uenti-
bus corrodendam exponis: qui me sal-
sarium corruptozq; sanctarum p̄nū

Esa. 6. Nat. 13.
b. Mar. 4. b.
Lu. 8. b. Jo. 2. f.

ciant scripturar. Sed ego in tali ope nec emulor meor inuidentiā p̄mesco. nec sc̄te scripture vitare polcētibz denegabo.

Explicet plogus in septē epl̄as canonicas. Incipit argumentū in eadē.

Iacobus. petrus. ioh̄es. ⁊ iudas septē epl̄as ediderūt tā mystical q̄ succinctas. et breues p̄iter ac lōgas: breues in v̄bis: lōgas in sentētis vt rarus sit q̄ nō in eaz cecuriat lectiōe.

Explicet argumentū in septē epl̄as canonicas. Incipit argumentū in epl̄am canonicā beati iacobi apl̄i.

Iacoby apl̄us sc̄m̄ instruit clerū de cultura celestiu p̄ceptor ⁊ regula catholice obseruat̄ie ⁊ de in uicte patientie maiestate ⁊ de reuelatione plurimoz: ⁊ de mendacio magistror

Explicet argumentū. Incipit epl̄a canonica beati Jacobi apl̄i. Caplm. I

B

Iacobus dei et

dñi nostri iesu ch̄risti seruus duodecim tribubz que sūt in dispersione. salutem. Omne gaudiū existimate fratres mei cū in tentationes varias incideritis. scientes q̄ p̄batio si dei vestre patientia opatur. Patientia aut opus perfectū habeat: vt litis p̄fecti ⁊ integri in nullo deficientes. Si q̄s autē vestz indiget sapia: postulet a deo qui dat om̄ibz affluenter. ⁊ nō improperat. ⁊ dabit ei. Postulet autē in fide nihil h̄sitans. Qui em̄ h̄sitat similis ē fluctui maris q̄ a vento mouet ⁊ circūferet. Non ergo estimet homo ille q̄ accipiat aliqd a dño. Vir duplex aīo incōstans est in oībus vijs suis. Gloriet autē frater hūilis in exaltatione sua. diues autē in hūilitate sua: qm̄ sicut flos feni transibit. Exortus em̄ est sol cū ardore. ⁊ arescit fenum ⁊ flos eius decidit ⁊ decore vultus ei⁹ de-

Ro. 5.a.

Ro. 10.c.
⁊. Cor. 8.b

B

ecc̄. 14. Esa:
o. i. De. i. v

perit. Ita vt diues i itineribz suis marcescet. **B**erūs vir q̄ suffert tentationē qm̄ cū p̄batus fuerit accipiet coronam vite quā repromisit deus diligentibz se. **P**rimo cū tentat dicat: qm̄ a deo tentat. Deus em̄ interpretator maloz est. Ipse autē neminē tentat. Unusquisq̄ vero tentat a p̄cupiscentia sua. abstractus ⁊ illectus. Deinde p̄cupiscentia cū cōceperit p̄ceptm̄: p̄ceptm̄ v̄o cū p̄sumatū fuerit generat mortē. Nolite itaqz errare fr̄es mei dilectissimi. Dñe datū optimū ⁊ omne donū p̄fectū desursum est descendens a p̄te luminū apud quē nō est transmutatio nec vicissitudinis obūbratio. Voluntarie em̄ genuit nos verbo veritatis. vt si mus inuicū aliqd creature eius. Scitis fr̄es mei dilectissimi. Sit aut oīs hō v̄lor ad audiendū. tardus autē ad loquendū. ⁊ tardus ad irā. Ita em̄ viri iusticiā dei nō opatur. Propter qd̄ abijcētes oēm imundiciā et abūdantiā malicie. in māsuetudine suscipite in fr̄ū v̄bū quod p̄t saluare aīas v̄ras. Estote autē factores verbi ⁊ non auditores tm̄ fallentes v̄smetip̄os. qz si q̄s auditor est verbi et nō factor hic cōpabit viro p̄siderati vultū natiuitatis sue in speculo. Considera uir em̄ se ⁊ abijt: ⁊ statim oblitus est q̄lis fuerit. qui autē p̄spererit in lege p̄fecte liberratis ⁊ p̄māserit in ea nō auditor obliuiosus factus: sed factor operis: hic beatus in facto suo erit. Si quis autē putat se religiosum esse nō restenans linguā suā sed seducens cor suū huius vana est religio. Religio mūda ⁊ imaculata apud deum ⁊ p̄em. hec est: v̄sitare pupillos ⁊ viduas in tribulatione eoz: et imaculatū se custodire ab hoc seculo.

Job. 5.

C

Prover. 17.
Ecc̄. 7. ⁊. 22.
Epl̄e. 5. a.
Ecc̄. 5.

D

Ro. 2. c.
Mat. 7. g.
i. Eldre. 7.
Ecc̄. 1. a.

Mat. 5. c.

i. De. 3. c

A

Fratres mei: nolite in personar̄ acceptione habere fides dñi nostri iesu ch̄risti glorie. Et in m̄ si introierit in puentū vestrum vir aureū anulū h̄ns in veste candida introierit autem ⁊ paup̄ in sordido habitu: ⁊ intendantis in eū qui indutus est veste p̄clara et dixeritis ei: tu sede hic bene: pauperi autē dicatis: tu sita illic aut sede sub scabel/